

λείψ και μόλις μετούσης τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος ἀπέκτησε τοιαῦτα ἡ ὑψηλὴ λεγομένη κοινωνία. Τῷ 1680 εὐγενεῖς τινες Ἀγγλοὶ εἶχον περόνια ἀργυρᾶ καὶ χυλῦβδινα.

Ἐν τοῖς ξενοδοχείοις τῆς Σκωτίας καὶ αὐτῆς τῆς Ἀγγλίας σπανίως εὐρισκέτις πρὸ τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος μαχαίρια καὶ περόνια· ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι πορευόμενοι εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἔφερον ἐν τῷ θυλακίῳ των θήκην περιέχουσαν μαχαίριον καὶ περόνιον. Ἡ δὲ εἰσαγωγή τῶν ἀργυρῶν περονίων εἰς Μεγάλην Βρεττανίαν δὲν ἀνέρχεται πολὺ πέρα τοῦ 1814.

Εἰς ταῦτα προσθετέον ὅτι τὰ πρῶτα σκευὴ τῆς τραπέζης ὑπῆρξαν τὰ μαχαίρια καὶ τὰ κοχλιάρια, περονίων δὲ μνεῖα γίνεται κατὰ πρῶτον ἐν τινι καταλόγῳ τῶν ἀργυρῶν σκευῶν Καρόλου τοῦ Ε'. Ἦσαν δὲ τὰ περόνια πρῶτον μὲν σιδηρᾶ μετὰ δύο ἢ τριῶν ὀδόντων, βραδύτερον δὲ ἀργυρᾶ μετὰ τεσσάρων ὀδόντων.

Γνωστὴ εἶνε ἡ κλίσις τοῦ Γλάδστονος πρὸς τὰς ἐπιπόνους ἀσκήσεις καὶ μάλιστα εἰς τὸ τοῦ ὑλοτόμου ἐπάγγελμα. Κατ' αὐτὰς ἐξερχόμενος τοῦ ἐν Χάβαρδεν κτήματός του τὴν ἀξίην ἔχων ἐπ' ὤμου καὶ ἐνδεδυμένος βλούζαν ἐξ ἀπλοῦ πανίου, βλέπει πρὸ τῆς κιγκλιωτῆς πύλης καρραγωγέα τινὰ τοῦ ζυθοποιείου Νόρθοπ προσπαθοῦντα νὰ ἐκφορτώσῃ πελώριον βυτίον ζύθου. Ἐπειδὴ δὲ μόνος δὲν ἠδύνατο, ἰδὼν τὸν γηραιὸν ὑλοτόμον ἐξερχόμενον ἐφώνησε·

— Αἰ, γεροπατέρα, ἔλα δός μου ἓνα χέρι. Σπρῶξε τὸ βαρέλι σὺ ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐγὼ ἀπὸ ἄω καὶ πάγει μόνο του.

Ὁ ὑλοτόμος προθύμως ὑπακούσας ἐβοήθησε τὸν καρραγωγέα καὶ μετὰ τινὰς στιγμὰς τὸ βυτίον ἦτο κατὰ γῆς.

— Μωρὲ χαρὰ ἔς τὴ δύναμί σου, γεροπατέρα! . . νά μου ζήσης. . . Ἐλα νὰ πιούμε μιά. . .

Ἄλλ' ὁ γηραιὸς εὐχαριστήσας ἀπεμακρύνθη μετὰ σπουδῆς. Ὁ δὲ καρραγωγεὺς διηγηθεὶς εἰς τινὰ παροδίτην τὸ γεγονός καὶ θαυμάζων τὴν βώμην τοῦ γέροντος, ἠρώτησε τίς ἦτο ἄρα γε ὁ βρωμαλέος ἐκεῖνος ἀνὴρ·

— Εἶνε ὁ Γλάδστον, ὁ πρῶν πρωθυπουργός, ἀπεκρίθη ὁ ἐρωτώμενος.

Εὐνόητος εἶνε ἡ κατάπληξις τοῦ καρραγωγέως.

Μεταξὺ τῶν ἐφευρέσεων περὶ ἃς καταγίνεται ὁ γνωστὸς φυσικὸς Ἐδισον συγκαταλέγεται καὶ ἡ ἐπομένη, ἣτις ἐὰν ἐπιτύχη θὰ εὐεργετήσῃ τὰ μέγιστα τοὺς ἀομμάτους.

Ἀνταποκριτὴς τοῦ Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης διηγεῖται ὅτι ἐπεσκέφθη τὸν διάσημον τοῦτον ἄνδρα, ὅστις λαθῶν φιαλίδιον ἔχυσεν ἐν αὐτῷ ὕδωρ καὶ διὰ τοῦ βευστοῦ τούτου ἔγραψεν ἐπὶ φύλλῳ χάρτου. Τὸ χρῶμα τοῦ βευστοῦ ἦτο τεφρόχρου ὑποκίτρινον, τὰ δὲ δι' αὐτοῦ γραφέντα γράμματα μετ' οὐ πολὺ ἐγένοντο σεεᾶ οὕτως ὥστε ἐξεῖχον τῆς ἐπιφανείας τοῦ χάρ-

του. «Ψαύσατε, μοὶ εἶπεν ὁ Ἐδισον, τὸν χάρτην διὰ τῶν δακτύλων σας καὶ θὰ αἰσθανθῆτε τὰ γράμματα ἐξεχόντα.»

Τῷ ὄντι ὁ ἀνταποκριτὴς ἠσθάνθη ὅτι τὰ γεγραμμένα διεκρίνοντο διὰ τῆς ἀφῆς εὐκολώτατα.

«Εἰξεύρετε δὲ, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἐδισον, ὅτι οἱ τυφλοὶ ἔχουσι τὴν ἀφὴν λεπτοτάτην. Ἐὰν τώρα γράψωσι διὰ τοῦ βευστοῦ τούτου, θὰ δύνανται νὰνταλλάσσωσι τὰ διανοήματά των καὶ ἡ ἐπιτυχία αὕτη θὰ εἶνε νέα ἐποχὴ εὐτυχίας καὶ προόδου αὐτῶν.

Ἐμολόγησε δὲ ὁ ἐφευρέτης ὅτι δὲν ἦτο ἐτιλίαν νῦχαρισημένος ἐκ τῆς κατασκευῆς του ταύτης, καὶ ὅτι κατεγίνετο νὰ καταστήσῃ τὰ γράμματα εὐαναγνωστότερα, ἦτοι μᾶλλον ἐξεχόντα τῆς ἐπιφανείας τοῦ χάρτου.

Νέον σχέδιον ἀσιατικοῦ σιδηροδρόμου ἐδημοσίευσεν ἡ Ἐπίσημος Ἐφημερὶς τῆς Ῥωσσίας, ἣτις περὶ κατασκευῆς γραμμῆς μεταξὺ Εὐρώπης καὶ τῶν Ἰνδιῶν ἐχούσης διεύθυνσιν ἄλλην ἢ αἰ μέχρι τοῦδε προταθεῖσαι. Ἐν ᾧ ὁ Λεσσέψ τῷ 1875 εἶχε σχέδιον γραμμῆς ἀπὸ Παρισίων εἰς Καλκούταν διὰ Βαρσοβίας, Ὁρεμβούργου καὶ Πεχαβούρης, διάστημα 9,600 βερστίων, τουτέστι 1380 γερμανικῶν μιλίων, ὁ ἤδη προτείνων τὸ νέον σχέδιον σκοπεύει νὰ ἐνώσῃ τοὺς Παρισίους καὶ τὴν Καλκούταν διὰ Βαρσοβίας, Τιφλίδος καὶ Πεχαβούρης, διάστημα 8,940 βερστίων, τουτέστι 1227 μιλίων. Ὑπολογίζουσι δὲ ὅτι διὰ ταχύτητος 5 μιλίων καὶ $\frac{1}{4}$ τὴν ὥραν θὰ δύναται νὰ μεταβῇ ἀπὸ Παρισίων εἰς Καλκούταν ἐν ἐννέα ἡμέραις δαπανῶν 990 φράγκα.

Δεκαπέντε μόνον χῶραι ὑπάρχουσι εἰς τὸν κόσμον, αἵτινες παράγουσι τοὺς γαιάνθρακας. Τὸ $\frac{1}{2}$ τῆς ὅλης ἐτησίας παραγωγῆς ἐξορύττεται εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Οἱ ὄρνοι πῶλαι διακρίνουσι ἐκ πρώτης ὄψεως τὴν νέαν ὄρνια ἀπὸ τῆς γραιάς. Πᾶς τις βεβαίως ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τὸ μυστήριον τῆς χρησιμωτάτης ταύτης τέχνης. Ἴδου δὲ ὅποια τις εἶνε αὕτη· Ἀνοψοῦμεν μίαν τῶν πτερύγων τῆς εἰς ἐξέτασιν προκειμένης ὄρνης, καὶ παραμερίζομεν τὰ πτερά τῶν πλευρῶν. Καὶ ἐὰν μὲν ἡ ὄρnis εἶνε νεαρὰ, μεταξὺ τῶν πτερῶν της ὑπάρχει χνοῦς μακρὸς, ἐλαφρὸς καὶ λεπτότατος, ἔχων πανταχοῦ τὴν αὐτὴν πυκνότητα, καὶ τὸ δέρμα της εἶνε λεῖον καὶ ὀλίγον τι βροδόχρου, ἐπ' αὐτοῦ δὲ διαφαίνονται φλέβες κυαναὶ λεπτόταται. Ἡ δὲ ὄρnis ἡ ἔχουσα ἡλικίαν πλέον τοῦ ἐνὸς ἔτους οὔτε γνοῦν ἔχει οὔτε φλέβας, καὶ τὸ δέρμα της εἶνε λευκὸν σκοτεινὸν, ξηρὸν, οὐχὶ πολὺ λεῖον καὶ ἀλευρώδες τὴν ἐπιφάνειαν. Ὅσα δὲ μᾶλλον ἡ ὄρnis ἔχει τοὺς πόδας λεῖους τόσο εἶνε καὶ γηραιότερα.